

XXXIII TAVALINE PÜHAPÄEV B AASTAL

(Esimene lugemine Tn12 ,1-3)

Lugemine prohvet Taanieli raamatust:

Neil päevil tõuseb Miikael, suur inglite vürst, ja astub välja sinu rahva laste eest. Siis on ahistuse aeg, millist pole olnud rahvaste algusest peale kuni selle ajani. Aga sinu rahvas päästetakse - kõik need, kes on raamatusse kirjutatud. Ja paljud nende seast, kes magavad maapõrmus, ärkavad - ühed igaveseks eluks, teised teotuseks ja igaveseks ärapälgamiseks. Siis säravad mõistlikud nagu taeva laotuse hiilgus, ja need, kes on juhatanud paljusid õigluse teele, otsekui tähed ikka ja igavesti.
See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps16 ,5.8. 9-10. 2.11. R:1)

R: Kaitse mind, mu Jumal, sest sinu peale ma loodan.

Kaitse mind, mu Jumal, sest sinu peale ma loodan.

Ma ütlen sulle, sina oled mu Issand.

Sina, Issand, annad mulle mu pärisosa ja ulatad mulle mu karika, sinu kätes on kõik, mis mulle liisu järgi on langenud.

R:

Ma tahan kiita Issandat, kes annab mulle nõu,

õõsiti manitseb ta mind mu neerudes.

Issand on alati mu silme ees,

Tema seisab mu paremal pool ja ma ei vangu.

R:

Sellepärast rõõmustab mu süda ja hõiskab mu hing, ning mu ihu võib elada kartmata ohtu.

Sest sina ei jäta mu hinge surmavalda

ega lase oma pühal näha kaduvust.

R:

Ma ütlesin Issandale: sina oled mu Issand,

sina üksi oled mu õnn.

Sina annad mulle teada elurajad,

sinu palge ees on rõõmuküllus, hüved üha su paremal käel.

R:

(Teine lugemine He10 ,11-14,18)

Lugemine kirjast heebrealastele:

Vana Seaduse järgi seisab iga preester päevast päeva oma ametis ja toob üha neidsamu ohvreid, mis ei suuda kunagi patte ära kaotada. Aga Jeesus Kristus on, oma ainsama ohvriga pattude eest, istunud Jumala paremale käele. Nüüd ootab ta ainult seni, kuni ta vaenlased pannakse järjeks tema jalgade alla, sest üheainsa ohvri kaudu on ta need, keda pühitsetakse, jäädavalt täiuslikuks teinud. Kus aga patud on andeks antud, seal pole patuohvrit enam tarvis.
See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Lk 21,36)

Halleluuja. Valvake ja olge palves igal ajal,

et te võiksite seista Inimese Poja ees. Halleluuja.

(Evangeelium Mk13 ,24-32)

Lugemine püha Markuse evangeeliumist:

Sel ajal ütles Jeesus oma jüngritele: "Neil päevil, pärast suurt ahistust, pimeneb päike ja kuu ei anna enam oma valgust, tähed langevad taevast alla ja taevavägesid kõigutatakse. Siis nähakse Inimese Poega tulevat pilve sees suure väe ja auhiilgusega. Ning tema läkitab oma inglid ja kogub kokku oma äravalitud kõigi nelja tuule poolt, maa äärest taeva ääreni.

Pange tähele võrdpilti viigipuust: kui selle oksad ajavad uusi võrseid ja lähevad lehte, siis te teate, et suvi on lähedal. Nõnda ka teie, kui te näete kõike seda sündivat, siis teadke, et lõpp on ukse ees. Tõesti ma ütlen teile: see sugupõlv ei kao enne ära, kui see kõik sünnib. Aga kui taevas ja maa hävinevad, siis minu sõnad ometi ei kao. Kuid sellest tunnist ja päevast ei tea keegi - ei inglid taevas ega Poeg - ainult Isa ainuüksi.

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, mis te arvate, kas saab inimest panna tõtt rääkima, kui tal surmaga ähvardades püstolit meelegohal hoida? Vähetõenäoline, sest kriitilisel hetkel muutub ohver väga leidlikuks, et rääkida ähvardajale just seda, mida too tahab kuulda, ning teda võimalikult vähem ärritada. Nii vaikitakse osa detaile maha või muudetakse neid, osa süüst aetakse kellegi kolmanda kaela - sest see suurendab šanssi ise ellu jääda. Sellepärast on surmaähvardusel saadud tunnistused üsna ebatäpsed, ja ka kohtusüsteem neid tavaliselt ei arvesta.

Muidugi, armsad õed ja vennad, on see toodud näide äärmuslik ja esineb harva. Kuid ka meie endi elus on palju momente, kus oleme olnud väljapressimise olukorras - näiteks siis, kui me oleme aru saanud, et firma, kus me töötame, toimib ebaausa ärimudeli põhjal, rikastub inimeste tervise ja inimväärse elu arvelt - aga me oleme vait, sest kardame kaotada oma töökohta... Kui keegi nüüd mõtleb, et temal seda pattu hingel ei ole, siis on tal veel vara rõõmustada, sest tema südametunnistusel on kindlasti teisi patte, mida kahetseda.

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, inimesed on ikka unistanud helgest tulevikust ja lootnud, et see kõigi takistuste kiuste kunagi teostub. Vanade religioonide õpetus on olnud selles mõttes realistlik, et elumüsteeriumi lõplik lahendus jõuab neis kätte alles teispoolsuses. Kuid iga inimene vajab ka oma maises elus väljavaadet, et tema elutöö kannab vilja ja jääb kestma, et tema lapsed saavad hea hariduse ja saavutavad väärrika positsiooni ühiskonnas, et leidub keegi, kes tema poolt alustatu lõpule viib. Muidugi loodavad kõik inimesed, et sõda enam kunagi ei tuleks, et ei oleks suuri loodusõnnetusi või epideemiaid.

Teisalt on inimeste elutööl õilsa eesmärgi kõrval sageli fataalsed kõrvalmõjud, mida inimkond ei ole suuteline ette nägema ja hindama. Näiteks, kuidas vaataksid tagasi oma uurimistööle Marie ja Pierre Curie ning teised, kelle pahaaimamatud teaduslikud pürgimused sillutasid tee aatomienergia juurde? Kas tuumaenergia kasutamine rahumeelsel otstarbel kaalub üles need tuhanded inimelud, mis on kaotatud aatompommi või tuumaõnnetuste läbi? Missuguse näoga vaataksid oma järeltulijate peale kuulsate massimõrvarite ja hirmuvalitsejate vanemad ja vanavanemad, kes ei suuda leida endal mingit süüd, et nende poolt kõige parema tahtmise juures, hoole ja armastusega kasvatatud järeltulijatest said isikud, kes saatsid korda hirmutegusid. Kuigi inimese kavatsustel ja otsustel on suur mõju tema elutöö väärtusele, on saatusel vahel ootamatud - ja sugugi mitte meeldivad - keerdkäigud, mis inimese tahtest ei sõltu.

Sellest polegi nii kaua möödas, kui inimene püüdis veel tõe ja tarkuse poole, st otsis oma elule mõtet ja tuletas sellest oma aated ja käitumisjuhised. Tänapäeva teadlased, kelle kasutuses on tunduvalt arenenumad vahendid, näivad

kahjuks olevat loobunud tõe otsimisest - pigem võib öelda, et inimene lahutab praegu teaduse kaudu lihtsalt oma meelt, rahuldab uudishimu ja muudab oma elu siin maapeal järjest mugavamaks. Kuid pelgalt uudishimu, mee Leahutuse ja mugavuse alusel on paraku üsna võimatu luua toimivat maailmakorda, mistõttu on Jeesuse sõnad meie põlvkonnale seda ähvardavad. Me näeme ju isegi, kuidas valitsejate mee levaldsel võimukasutusel püsinud kord on demokraatia sildi all kaldumas teise äärmusse ja asendumas kaosega. Kuidas kunagi nii progressiivsena tundunud võitlus vabaduste eest ja türannia vastu on loonud olukorra, kus igäüks seisab ainult oma huvide eest ja isiklik vastutus on hajutatud anonüümsesse rahvamassi - see tähendab, keegi ei võtagi vastutust.

Armsad õed ja vennad, meil pole mingit põhjust uskuda, et Jeesuse kuulutatud viimne päev meie elu ajal kätte jõuab. Kuid meile on teada nii mõnedki lõpustsenaariumid, mida inimene suudab nii tekitada kui ära hoida. Muidugi võib vahel resigneerunult mõelda, et õudne lõpp on parem kui lõputu õudus. Kuid me oleme saadetud siia maailma kogema inimeseksolemist - inimeseksolemist ühes kõige sellega kaasneva ebakindluse ja ohustatusega, kuid ka uhkuse ja vaimustusega oma saavutuste üle. Nii ei tohi me alahinnata ohte, mis meid ümbritsevad või mida me ise põhjustame; me peame kahetsema oma patte ja õppima oma vigadest. Kuid mis peamine: me ei tohi kunagi kaotada lootust, et kõik katsused, mida me kohtame oma eluteel, on vajalikud meie hingede ettevalmistamiseks tulevase, igavese reaalsuse jaoks. Amen.